

Якобчук С. В.,
учень 11 класу Обарівського ліцею
Городоцької сільської ради Рівненського району Рівненської області
с. Обарів

НАРОД МІЙ ЗОВСІМ НЕ МАЛЕНЬКИЙ

Народ мій зовсім не маленький
І його шлях не коротенький,
І мусять всі молодші знати,
І навіть старших поправляти

Що наша воля, сила й дух
Ідуть від дальнього коріння
По сьогоднішня – верховіння
Вони історію несуть
У своїх притчах і віршах,
Оповіданнях і в казках.

Про славних воїнів-князів,
Богатирів та вояків.
Ці люди край мій берегли,
Тому їх треба пам'ятати

І своїм дітям розказати
Про їх тяжкий невтомний шлях.

ВОЇНИ СЛАВНІ (ПРИСВЯТА ВОЇНАМ З АЗОВСТАЛІ)

Шуміла орда, що йшла десь зі сходу,
Шуміла, палала, і на воїнів йшла
Стріляв кулемет, наче голос народу,
Руйнуючи плани тупого скота.

Шуміли й гармати, що невпинно гуділи,
Й від яких земля страшенно гула
Стріляли всі дружно, і дружно косили
Усю тую погань, що на воїнів йшла.

І тільки під вечір, по закінчені бою,
Коли кров'ю земля вже полита була,
Тільки лиш місяць, що в зеніті з собою
Освітив весь той жах, що творила війна.

Вона вже забрала рабів, що зі сходу
Прийшли на мій край і загинули в нім,
Але також вона, не побоюючись Бога,
Забрала України моєї вільних синів...

Сини ще воскреснуть у Вальгаллі з богами
А раби так і далі будуть в Мордері гнить
Тож пам'ятайте воїнів славних,
Не давайте ім'я їх могутнє ганьбить.

ПРИСВЯТА ГЕРОЮ УКРАЇНИ ОЛЕКСАНДРУ МАЦІЄВСЬКОМУ

Він стояв під прицілом...
Він стояв там один...
Запалив сам цигарку,
Випускаючи дим...

Він дивився у вічі
Тої лютої смерті,
Що чекала на нього,
Позбавляючи мрій...

Тільки він не боявся
І зустрів її гідно,
Як досвідчений воїн,
Як сивий митець...

На останок сказав лиш
Слова ті провідні,
Запаливши цим вчинком
Волю наших сердець...

І як Воїн він рушив

До Небесного Раю,
До решти таких же,
Як він, навпростець...

Тільки подвиг його
Ми повік пам'ятаєм!
Вічна Слава тобі,
Наш Хоробрий боєць!

ТАМ, ПІД БАХМУТОМ

Там, під Бахмутом,
Як сонце заходить,
І вечірня кривава
Зійшла зоря,
У сирому окопі
Піхота ночує
І мріє спалити гадючник кремля.

Він горітиме рано чи пізно,
І повстанський вогонь,
Що його спопелить,
Замість зірки провідної
Воїнам стане,
Українцям в майбутнє
Світлий шлях освітить!